

Sygnatura akt IV Ka 269/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Mariusz Górski (spr.)
Sędziowie :	SSO Waldemar Majka SSO Agnieszka Połyniak
Protokolant :	Magdalena Telesz

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2014 roku

sprawy skazanego **A. G.**

o wyrok łączny

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 6 lutego 2014 roku, sygnatura akt II K 1494/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla zawarte w nim w punkcie IV dyspozycji orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary łącznej 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. C. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 147,60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając je rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 269/14

UZASADNIENIE

A. G. skazany był uprzednio prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Wałbrzychu:

1) z dnia 12.02.2010r. (sygn. akt II K 23/10) za występki z art.278 §1 i §5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art.64 §1 k.k., popełniony w okresie od 1 sierpnia 2009r. do 15 września 2009r. za który został skazany na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

2) z dnia 20.07.2010r. (sygn. akt II K 426/10) za występki z art.278 §1 i §5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k., popełniony w okresie od 16 lipca 2009 r. do 22 stycznia 2010r. za który został skazany na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

3) z dnia 12.05.2011r. (sygn. akt II K 78/11) za występki z art.270 §1 k.k. popełniony w dniu 24 maja 2008r., na karę 1 roku pozbawienia wolności;

4) z dnia 22.11.2011r. (sygn. akt II K 957/11) za występki z art.286 §1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k., popełniony w dniu 3 kwietnia 2007 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności;

5) z dnia 5.12.2011r. (sygn. akt III K 612/11) za występki z art.286 §1 k.k. w zw. z art.12 k.k. popełniony w dniu 27 sierpnia 2008r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz za występki z art.286 §1 k.k. i art.270 §1 k.k. w zw. z art.11 §2 k.k. w zw. z art.12 k.k., popełniony w dniu 6 października 2008r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, które to kary połączone w karę łączną na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

6) z dnia 20.03.2012r. (sygn. akt II K 1498/11) za występki z art.278 §1 k.k. popełniony w okresie od 6 do 7 listopada 2011r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat;

7) z dnia 22.06.2012r. (sygn. akt II K 445/12) za występki z art.278 §1 i §5 k.k. w zw. z art.12 k.k., popełniony w okresie od 13 stycznia 2010r. do 17 lutego 2012r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

Zaskarżonym wyrokiem na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk połączone kary pozbawienia wolności wskazane w pkt. 1-5 części wstępnej wyroku i wymierzono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

Nadto na podstawie tych samych przepisów połączone kary pozbawienia wolności o jakich mowa w pkt 6 i 7 części wstępnej wyroku i wymierzono karę łączną 9 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 89 § 1 w zw. z art. 69 § 1 kk zawieszono warunkowo na okres lat 4.

Wyrok powyższy zaskarżył prokurator zarzucając:

I. rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec A. G. kary łącznej w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, orzeczonej za pozostające w zbiegu prawomocne wyroki Sądu Rejonowego w Wałbrzychu opisane w pkt. 1, 2, 3, 4 i 5 części wstępnej wyroku, przy zastosowaniu wobec skazanego w większym stopniu absorpcji, albowiem wymierzając karę łączną Sąd oscylował w granicach kary łącznej od 1 roku i 6 miesięcy do 4 lat i 3 miesięcy, podczas gdy z okoliczności sprawy, a zwłaszcza z faktu, iż skazany był już uprzednio karany wielokrotnie za umyślne przestępstwa podobne, co świadczy o jego demoralizacji i braku szacunku do obowiązującego porządku prawnego, wynika w sposób bezspreczny, iż zasługuje on na karę surowszą z zastosowaniem w większym stopniu zasady kumulacji;

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, polegający na przecenieniu przez sąd przy wymierzeniu kary za podlegające połączeniu prawomocne wyroki Sądu Rejonowego w Wałbrzychu opisane w pkt 6 i 7 części wstępnej wyroku, okoliczności łagodzących w postaci zmiany postępowania przez skazanego A. G. po popełnieniu czynów objętych wyrokiem łącznym, jego trudnej sytuacji rodzinnej, jak również ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego, co doprowadziło do przyjęcia, iż wobec oskarżonego zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna, a zatem zasługuje on na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niego kary łącznej 9 miesięcy pozbawienia wolności, na okres próby lat 4, podczas gdy z okoliczności sprawy w sposób bezspreczny wynika, iż ze względu na znaczny stopień społecznej szkodliwości jego czynów, lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego, który wyraża się w szczególności w uprzedniej wielokrotnej karalności, jak również braku skuteczności poprzednio stosowanych kar, powinna być wobec oskarżonego wymierzona kara pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, bowiem jedynie kara w takiej postaci będzie adekwatna do winy i stopnia społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez skazanego, jak również spełni swoje cele w zakresie prewencji generalnej.

Tym samym apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie wobec skazanego A. G. kary łącznej w wymiarze 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności za podlegające połączeniu kary orzeczone prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Wałbrzychu opisanymi w pkt. 1,2,3,4 i 5 części wstępnej wyroku oraz wymierzenie wobec skazanego A. G. kary łącznej w wymiarze 9 miesięcy pozbawienia wolności za podlegające połączeniu kary orzeczone prawomocnymi wyrokami Sądu rejonowego w Wałbrzychu opisanymi w pkt. 6 i 7 części wstępnej wyroku.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Rację ma apelujący, iż brak jest podstaw faktycznych dla zastosowania względem skazanego dobrodziejstwa art. 69 § 1 kk co do wymierzonej mu kary łącznej 9 miesięcy pozbawienia wolności, powstałej na skutek połączenia kar po 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym wykonanie jednej z nich wcześniej warunkowo zawieszono.

W tej sytuacji art. 89 § 1 kk pozwala oczywiście na warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej jednak by to uczynić muszą być spełnione warunki z art. 69 § 1 kk. Mając na względzie zatem dotychczasowa wielokrotną karalność skazanego A. G. głównie za przestępstwa przeciwko mieniu – nie sposób przyjąć, by w ostatnim czasie nastąpiła tak gwałtowna, korzystna zmiana w psychice skazanego by można przypuszczać, iż mimo zastosowania omawianego dobrodziejstwa nie wejdzie on ponownie w konflikt z prawem. Takich argumentów nie znalazł także i Sąd I instancji, który co prawda stwierdził, że wobec A. G. zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna, jednak analizując choćby opinie o skazanym (k.13 i k. 14), oczywistym staje się, że co do tzw. prognozy penitencjarnej – kryminologiczno-społecznej – Dyrektor Aresztu Śledczego w W. nie wyprowadził żadnych wniosków.

Z uwagi już tylko na powyższe uchylono wobec skazanego dobrodziejstwo art. 69 § 1 kk co do kary łącznej 9 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy nie znalazł jednak dostatecznych podstaw by podwyższyć wymiar kary łącznej o jakiej mowa w pkt. I części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku. Prawdą jest przy tym, że kara dwóch lat pozbawienia wolności jest kara nader łagodną, oscylującą wokół systemu pełnej absorpcji, jednak nie sposób przyjąć, by rozstrzygnięcie to raziło swoją łagodnością. Wydaje się, że „jednostkowa” kara łączna 2 lat pozbawienia wolności oraz „jednostkowa” kara łączna 9 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwa jakich dopuścił się A. G. pozwalają na przyjęcie, że jest to po prostu sprawiedliwe ukaranie i dlatego zdecydowano jak w wyroku.